

Hoe gaan wij om met meningsverschillen onder moslims?

Door: Imtiaz Hoeseni (Gebaseerd op "The second coming of Jesus" van Maulana Muhammad Ali)

De Heilige Koran is altijd de oplossing De Heilige Profeet (vrede zij met hem) zag onderlinge meningsverschillen als zegen om vooruitgang te boeken in kennis. Desondanks zien we vandaag de dag dat meningsverschillen tot grote onenigheid kunnen leiden onder moslims. Na het overlijden van de Heilige Profeet (vrede zij met hem) was het de standaard om iedere afwijkende mening te verwerpen wanneer dat niet overeenkwam met de Heilige Koran, ongeacht hoe lang de persoon met deze gedachte in zijn hart had rondgelopen en hoe vervelend het ook was. Gelukkig hebben we voorbeelden uit de praktijk van de eerste metgezellen van onze Heilige Profeet (vrede zij met hem) waar we uit kunnen leren zodat we dit in ons eigen leven kunnen toepassen, namelijk, bij meningsverschillen de Heilige Koran centraal stellen. Tegenwoordig zien we jammer genoeg dat mensen vaak honderd en één excuses in eigen voordeel bedenken en niet de moed opbrengen om een verkeerde mening in te trekken.



Maulana Muhammed Ali noemt in zijn boek Masih Maoud (EN: The second coming of Jesus) een prachtig voorbeeld van Hazrat 'Umar dat hieronder is samengevat.

Een voorbeeld uit de tijd van Hazrat 'Umar

Een gebeurtenis uit de periode van Hazrat 'Umar speelde zich af na de verovering van Iran en Syrië toen Arabië enorm rijk werd en het eenvoudige leven drastisch veranderde. Het werd toen de gewoonte dat de mannen enorme bruidschatten aan hun vrouwen schonken.

Daarom riep Hazrat 'Umar zijn volgelingen een keer bijeen en gaf de opdracht om in het vervolg geen grote bruidsschatten aan hun vrouwen te schenken. Het was ongetwijfeld een goed advies. Hij leidde immers zelf een eenvoudig leven (ondanks het wereldse vermogen aan zijn voeten lag). Waarom zouden zijn woorden dan niet de harten raken van de mensen?

Vooraanstaande metgezellen en Korangeleerden zaten tussen het publiek, maar zwegen allemaal. Op dat moment stond echter een vrouw op en zei het volgende: "O zoon van al-Khattab ('Umar), Allah geeft ons en u verbiedt".

Wat was het dat de vrouw inspireerde en haar onbevreesd maakte in de aanwezigheid van zo'n machtige heerser tijdens een dergelijke bijeenkomst? Ze wist dat de Khalifa mensen had uitgenodigd voor een speciaal doel en om haar stem te verheffen was iets heel serieus. Daar waar de andere metgezellen zwegen, deed zij dat niet. Ze wist maar één ding – dat alle hoofden gebogen zouden worden voor een vers van de Heilige Koran, en dus reciteerde zij:

En wanneer jullie (één) echtgenote wensen te hebben in de plaats van een andere en jullie hebben een van hen een berg goud gegeven, neem er niets van terug (4:20)

Had 'Umar dan geen kennis van de Heiligen Koran? Waren de vooraanstaande metgezellen van de Heilige Profeet niet bekend met de betekenis van dit vers? Onder deze omstandigheden was het erg lastig om een fout toe te geven. Zelfs een gewone leider zou vandaag in plaats van zijn verklaring in te trekken honderd en één excuses in zijn voordeel bedenken.

Hazrat 'Umar daarentegen trok zijn mening onmiddellijk en openlijk terug omdat zijn decreet in strijd was met de Heilige Koran. Hij was niet boos en voelde zich ook niet gekwetst dat een 'normale' vrouw iets begreep dat hij niet had gezien. Op een openhartige manier gaf hij toe dat iedereen wijzer

kon zijn dan hem. Hij zou hebben gezegd: “Deze vrouw uit Medina heeft meer kennis van de Heilige Koran dan ‘Umar”.

Hij was een geleerde van hoogste rang waarvan de Heilige Profeet in een visioen zag dat het hemd van ‘Umar zo lang was dat het van achter werd gesleept. De Heilige Profeet interpreteerde dat dit hemd de religie symboliseerde. In een ander visioen zag hij dat hij wat melk uit een beker dronk waarna hij de rest aan ‘Umar gaf en zei op dat moment dat de melk stond voor kennis.

Soms kwamen de meningen van Hazrat 'Umar overeen met een profetische openbaring. Zo’n grote geleerde en theoloog die jaren met de Heilige Profeet had doorgebracht, veroordeelde de vrouw niet door bijvoorbeeld te zeggen: Wie ben jij om de Heilig Koran voor mij aan te halen? Denk je dat ik onwetend ben? Nee. In plaats daarvan boog hij zijn hoofd voor de Koranische vers en vertelde haar dat wat zij begreep uit de Heilige Koran correct was. Was dat minachtend voor de waardigheid van Hazrat 'Umar, of van Hazrat' Abbas en de andere grote metgezellen van de Heilige Profeet, over wie in de overleveringen werd vermeld dat vanuit hen de Heilige Koran geleerd zou worden? Zeker niet. Daarentegen laat het de grote autoriteit van de Heilige Koran zien.

Bij deze gebeurtenis zien we de houding van de vroegere moslims waarbij wordt aanbevolen deze te volgen. Zelfs wanneer een persoon met de beste houding De Heilige Koran ter ondersteuning van hem presenteerde, gedroeg hij zich nooit beledigend door te zeggen dat die metgezellen van de Heilige Profeet de Heilige Koran niet begrepen. Ze zouden onmiddellijk de waarheid aanvaarden. Ze handelden naar het vers:

En houd allen tezamen vast aan het verbond met Allah en wees niet verdeeld (3:103)

Dit is wat moslims vandaag de dag nodig hebben: Vasthouden aan het verbond met Allah, want alleen dit kan verdeeldheid en onenigheid tegenhouden.

Wanneer de Heilige Koran iets duidelijk en expliciet benoemt, dan dienen we onze eigen vooroordelen op te geven. Zolang wij in ons leven weigeren om deze houding aan te nemen en niet bereid zijn om afstand te nemen van alle eeuwenoude onjuiste ideeën uit onze geest, wordt ons leven niet beheerst door De Heilige Koran, maar alleen door onze eigen meningen en opvattingen.

Hoe dan ook, als een ware verklaring van een vers uit de Heilige Koran rechtstreeks vanuit de Heilige Profeet ons bereikt heeft, moeten we ons hoofd ervoor buigen, aangezien het ook voortkomt uit de zuivere bron van openbaring (ondanks het de aard kan hebben van wahy khafiy (een kleine openbaring)).